

Виходить за Ізраїль що Сирією в Суботу (один раз на
неділю) починає з 4-го грудня початковий. Дліткові відпливи
закінчуються п'ятниця вихідного по 2 днів або
неділі. Адміністрація виследжує для усіх цікаві місця.
Розклад, побутом і розміщенням відповідає
рекомендаціям: розклади в адміністраціях «ІІІА» Ч. 2 та
Адміністрації.
Руководство заснуванням та зборами, засторонами, засторонами
загальними та окремими заснованнями.
Означенім членом старту 22 кр. в. з
північної полоси.
Розкладом пропонується до ціни 6 кр. в. з більш
важливими заснованнями.
Представуємо заснованням земельних земель
відповідно до Адміністрації земель «ІІІА»
Адміністрації Ч. 2.

The image shows four large, ornate Greek letters arranged horizontally: Delta (Δ), Epsilon (Ε), Lambda (Λ), and Omega (Ω). To the left of these letters is a circular seal with the text "ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ" around the perimeter and "ΕΛΛΗΝΙΚΗ" in the center.

ВИІ. Читателів въ Россіи просяю ма-
тъ за увагу, що въ п'ятому листі, б. п.-і, и (з-
середини въ країні складається) — і, и (на початку
лісті), б. (въ початку складається) — и.

Столѣтній роковинъ десеяния неподѣлъ.

Сего року припадають великий, памятний
річниця столітній, — памятний для всіхъ Ру-
сіи, для цілого руского народу.

Для 5 в. с. цвѣтка 1782 р. выдає цвѣтъ императора II патентъ, чи, якъ тогдѣ еще звѣзда называли, универсаль, который въ цвѣтъ Геликонъ звѣзда (немецкое подданство Leibbegenschaft) — незвѣзду селить. И право, не буде се еще тѣхъ повиннаъ высвобождѣніе селить, не буде се наданье имъ повинности горожанской, якои они доступили императору тѣ въ р. 1848, — але тѣмъ актомъ императора II въ першій разъ разломано вѣтчайшия гайдамы тихокой певодѣ нашого изгода, першій разъ пошановано образъ чоловѣка въ цвѣтахъ милюнахъ певольникоў и тѣмъ ділою положено першу основу ихъ свободы, вѣкъ людскаго житїя.

Столѣтіе роковыи сего по вѣки памятъ
ногъ да не познай перейти незамѣтно въ
изгой жито. Передъ двоими роками святку-
ющими наша галица Русь торжественно
и велично пакуть столѣтніхъ роковии вступ-
ленія на престоль цѣсаря Іосифа II. Сего
року изъ о много болѣше причинъ рѣши-
тельно и всенародно святкувати столѣтій
роковии сего гуманнаго арту цѣсаря Іо-
сифа II, дотыкающаго безпосередно доля на-
шаго народа. И чи тѣлько нашего народа?
Изъ сей актъ зарбно важный и па-
мятный такожъ и для польскаго люду и тутъ
есть доля наилучшаго награда, показати наглядно,
ко наша народа программа не звертася во-
всюю противъ другихъ народностей, шо наша
свобода не есть выключочна и пригнѣточна,
но есть широ общима и съ вѣтма широ
злуска сиблъскою свободою, — есть доля на-
ша, показати наглядно, шо рускій народа
не только свойѣ власной свободы, свою
ласкову добру, але и свободѣ и добру друго-
ихъ народовъ а и вѣтмо такожъ и добру поль-
скаго люду. Пора искать познаніи, яка нага
може въ такъ зрозумѣлой програѣ нашей,

Колька увагъ

11

кантату Альбника „Бьють пороги“ (слова Т. Шевченка),

(П. Бажановий.)

и музыкально-декламаторской вечерей, устроенных этого року в память нашего независимого Кобзира, сильнейшие, величайшие и сильнейшие, якъ кола не буде деси бувала, загомо-
въя юродик и гармони тои Краины, що
вилася изъ скончъ лови нашого народного го-
споди и прасть єтъ яго музою оксика новымъ
надежъ родного слова и родной пісні. Спер-
шу була думка, зложити цілу музичальну
школу програми єтъ самыхъ нашыхъ п'ятикомплект-
нихъ музичныхъ а такъ нафтъ була вор-
гисто.

Щоб передувати панібіті сего твору
Леніка, посадіть собі книгу вільна загад-
каль усіх. Кантата праця є оратією ест-
етична: та поєднання діалога на-
зви опери, котра та поєднання діалога на-
зви музики, поєднання з музикою. Кантата є
прагнення змінити якісь обличчя естетичної круго-
важливості, якіє опера, опера обмежується яким-ні-
будь музикою і починає таємно вільно рож-
жати багато опера, якіє змінити в мені собою
різни.

Операторія—посли нынішнього поняття є то лирический драматъ, оснований на церковнѣй тематѣ; лирический элементъ есть головноюю основою, але все таки не може обходиться безъ драматичнаго элементу. А тѣ оператории есть ужо художнѣй, художнѣстѣвнѣй, чѣмъ пьесы.

братья есть духовная лирическая драма томъ. Щѣбы ораторія сталася духовною оперою, иѣ дѣствы си иѣчаго больше, чѣмъ одного видимого представлени, мимаки, ширчимъ має все, начинъ небрачную си драматичной борбѣ старой о выткнену цѣль. Ораторія есть драматомъ иѣ церковной бѣзъ (религійнѣ) души и стилю; есть се опера въ церкви, которая має дѣлати не на амыслѣ, а на чувствѣ. Си стайлъ есть именелый, торжественный, а иѣ выражай пошажный. Но при перву и симфонію есть ораторія наивеличайшими, колоссальными родомъ высшей музыкальной поэзіи.

И кантата мѣстить въ себѣ лирический драматичный элементъ; и тутъ головною основою есть чувство, лише съ тѣмъ, добавкомъ, что се чувство, что до степени своихъ силъ рода маэ певцъ обѣйны, который надаютъ композиторови наглядную способность до размытости ритму, и мелодіи. Такаѣ будильные чувства разлагаются оттѣхъ и разнадаютъ на музыкальныи формы, икъ: рецитатива, арии и зоры. Соли, дуэты, терцеты, квартеты проходятъ изъ кантатъ таксомъ, але тутъ оттого, что они не такъ велику ролю, икъ изъ ораторіи. Кантата, икъ бачимо, есть ораторія въ малоющишихъ размѣрахъ, а иль музыкально-измѣнѣ складѣ кончаетъ тѣль само устроеніе и ораторіи, съ вынѣткомъ драматическихъ борьбъ въ выписанной цѣлѣ, безъ которыхъ кантата можетъ обѣйтись. Икъ небудь кантата могла бы и на религійномъ текстѣ заснуваться.

весьма таки майже замінігди она збудована однімъ спілкемъ тематї. Зъ музичнихъ сторона припороюючися кантата до поезії. Стиль кантаты есть замінігди мистецтвенній, перевірюючий; самі форми та формулки, хотібы і нісь були красні, тутъ і богато бы що доказали. Части сентиментальній не може тутъ перебрати мірки. Кантата хоче виорушити і трогати, та мимо горла она мусить точно годитися съ природою і характеромъ свого предмету. Тому кантата есть характеристику, тоничнимъ малюнкомъ своего предмету. И кантата любить вильзувати на своєму слухаччині поневідомими та новажними масасами.

За тему для своей книжки выбрал Лысенко античную оду Шечченка «До Основания» а точнейшие сказания — из первую часть:
Бьют пороги; мѣсяц сходить,
Ист въ сѣверъ.

На первое сюжеты...
Нема Сачи, прошаль вон
Хто воимъ верховодитъ?
Нема Сачи; очероты
У Дніпра пытають:
«Де то наші дѣти дѣлалось,
Де они гуляють?»
Чайка скиганить лѣтаючи,
Мове за дѣтими плаче;
Сонце грѣє, вѣтеръ вѣс
На стеноу козачомъ.

<i>Предметы на Азии</i>	<i>Для России</i>
за склад реч.	8 рп.
за обез реч.	4 рп.
за чистр. реч.	2 рп.
за обр. "Баджарен" .	за обр. "Баджарен".
за склад реч.	12 рп.
за обез реч.	6 рп.
за чистр. реч.	3 рп.
за саму Азию:	за саму Азию:
за склад реч.	5 рп.
за обез реч.	250 рп.
за чистр. реч.	1-25
	<i>Для Бирмании, Индии, Пакистан</i>
за склад реч.	10 рп.
за обез реч.	5 рп.
за чистр. реч.	250 рп.
за обр. "Баджарен" .	за саму Азию:
за склад реч.	14 рп.
за обез реч.	6 рп.

забуди на свою предкину славу и свое становище захбдном твердинѣ нашей Руси. Так не пора иныхъ надъ тымы изгѣти, а пора преснутися и искъ одинъ мужъ здигнутись до святаго зѣка.

Добре будоѣ, колибы въ старинного Наремыша проносилаѧ була при той нагодѣ нова программа, новый покликъ обновленной силы и розлѣченныхъ стремлень Русланъ. Чи тато станесе — сомнѣваемось. Та и надѣ тымы не пора жалѣти, а часъ, послѣдній часъ, бодай заявити, что вѣтъ Русины неустрашими стоять при рукоѣ народѣ, ись однѣи мужы. У бѣлогодѣ нашимъ ворогамъ гласите, братя, изъ Русина и тѣлько Русина выбирайте сюмъ поломъ! Може бути, що злоба, киевета, подстути и груба сила — будуть сильнѣйши сего разу бѣгъ правды и права. И се пай насть не лжизна. „Правда исхода пѣречитъ“, каже наша посланица, „а все таки колись назначится“ — чи „теперь, чи въ четверть“. Дѣймо только, щобъ моральна побѣда була по нашей сторонѣ. Наѣтъ хвилевый упадокъ передъ грубою силовою и клобою буде побѣдою, скоро по нашей сторонѣ буде правда. Тоже будъмо единодушно подъ покликомъ нашего Тараса:

„Боритесь — поберете!
Вашъ Богъ помагает;
За насть силя, за насть воли
И правдя сиеля”

Бесѣда пос. Кудачковскаго

на 208-й лист засыпкама ради боржавской для 10 марта 1882 при отходе бюджету для министерства справедливости.

(въ отповѣдь пос. Гавзнерови.)

Русины не мають теперь жадной плёнки, бо она,—а се забувъ, додатъ пос. Ганзнеръ—чрезъ державній штуцкіи даниїшаго (польскаго) правительства вже давно спольонизована. Русины мають бути народомъ безъ серднаго стану,—що знонъ такъ загадливо сказано, иль се узнатъ пос. Ганзнеръ за отпогодѣ тутъ занятыи, не есть правою,—и для того, думамъ пос. Ганзнеръ, мусить одна частъ рускомъ интелигентіи прихильнятися до польской культуры, се значить, вырѣбчатися изъ своей власної народности и поверятися изъ польскихъ переселенцій. Друга, далеко численнѣша и сильнѣша

Де наслѣдъ вашій конѣ,
Де тирса шумѣла,
Де кровь Лаха, Татарина
Моремъ чароинѣла...
Вернѣтесь...»

— „Но вернутсья!“
Загуло, сказають сине море:
„Не вернутсья: на вікні пропали!“
Правда море, правда сине:
Таким ихъ дали!
Не вернутсья сподівана,
Не вернеться воли,
Не вернеться козаччина,
Не встануть гетьманы,
Не покрystят України
Человеческими.

Червоні жупаны.
Обдрана сиротою
По-над Дніпрою плаче;
Також — важко сиротиній,
А ніхто не бачить,
Тольки вороги, що смеяться!
Сміється, хуткий враже,
Та не дуже, бо все гине,
Слана не поляже;
Не поляжа, а розкаже,
Що дійлось въ світѣ,
Чи правда, чи крикада
И чи ми дѣти.
Наша душа, наша пісня
Не кире, не загине...
Оғо де люде, наша слава,
Слава України!
Безъ золота, безъ каменю,
Безъ хитрои мовы,
А голосна та правдива,
Ікъ Господа слово.

нѣйша часть руской интелигенціи, не хотячи остатися польскою, мусить посля гадки пос. Гавзнеръ — такъ самъ воздуха вырванои, якъ много иныхъ его выводѣтъ, — прихилитися до российской культуры, въ Россіи розыгравшись, ба наѣтъ ставатися конспираторами и зрадниками стану. Се есть та, самыи пос. Гавзнеръ вытворена теорія. Ну, вжежъ що не обѣйшося бѣзъ си практического приложения.

Та сильна, численѣйша часть руской интелигенціи, що не хоче статися отступничими своимъ народности, — має бутися тою святоюорской партію, о котрой намъ пос. Гавзнеръ наговоривъ такъ богато, але завѣтъ лише самои неправды. Я далекій бѣзъ того, слово за словомъ опровергати сей въ шумнѣ фразы преображеніи списъ мнимыхъ грѣховъ, якъ пос. Гавзнеръ осмѣлився съ такою отвагою закинути такъ званій святоюорской партії. Одного только не можу мовчкі поминути: коли пос. Гавзнеръ мавъ отвагу намъ въ публичномъ засѣданію парламентаріомъ закинути, що та святоюорска партія, якъ дній называетъ рускихъ пословъ, заступающихъ рускій народъ въ соймѣ, нѣ одною слѣдово не заплакала надъ жертвами сумніихъ подѣй въ Польсю, Люблинщинѣ и Бѣлой Руси, — то мушу пригадати шан. послови, що тѣ жертви були лише наслѣдствомъ тихъ заверухъ, якій възвано р. 1863 въ польскому королевству, а до тихъ заверухъ мы Русини нѣчимъ не причинилися. (Ого! єтъ правицѣ; славно! въ лѣвцѣ.)

Справаць, М. П., есть у насъ численна, сильна, свои цѣли свѣдома, народови душою и сердцемъ отдана и для добра народа дѣлаюча партія — най бѣ, коли се такъ подобаєши нашимъ противникамъ, называють и святоюорскую партію, — партія, що неустрашимо естити при своїй народности, партія, що вже бѣзъ першого часу, коли Русини прішли подѣ гуманне панованье австрійскихъ цѣсарівъ, а єще бѣльше бѣзъ часу внесенія панщини, бѣзъ часу розбудженія ідеї національности, бѣзъ конституційної добы непрестанно стремится до того, щоби просвѣтити нардѣ, піднести єго добробытъ, скрѣпити єго національну свѣдомостъ, малу поєднать — чи она польска чи руска — взяти въ охорону противъ надмѣрнихъ тягардовъ и надмѣрного перетяженія супротивъ другихъ клясъ, — партія, що стремится такожъ до того, середній станъ, за давніго (польского) панованья підстувами и штуцками вправдѣ не цѣлкомъ, але въ частії нашей народности отчужденій, — и, коли на те воля Божа, такожъ и спольонизовану руску шляхту нашому народови назадъ вѣзыкати. Се есть дѣяльна программа такъ званои святоюорской партії и всѣхъ Русиновъ въ загалѣ; се есть программа тихъ конспираторовъ, але, якъ видите, не впернена она противъ Австрії, котрой нашъ нардѣ майже все, що має, завдачу, але впернена противъ тихъ нашихъ противниковъ, котрой не можуть того забути той такъ званій святоюорской партії, що она, якъ се пос. Гавзнеръ умѣть даже красно убрati, не хоче прихили-

тись до польской культуры, а говорячи яснѣйше и по правдѣ: що она противите польщанії руского народа и бореся за єго національне и наїкове рѣвновуправленіе противъ той партії, котра отверто и смѣло голосить и только надъ тымъ думає, щоби Русинамъ отобрati конституційне право створишенъ и здѣбрани.

Черезъ довгій часъ — такъ чули мы єсть пос. Гавзнеръ — не могли наші противники дѣбратися до той такъ званои святоюорской партії, що не хотѣла статися польскою, а се вовсѣмъ природно, бо въ програмѣ сей святоюорской партії наїтъ самъ, злобный чоловѣкъ не може открыти нѣчого противудержавного. Треба було ажъ Гнилицкою справы, котра, якъ я вже въказавъ въ моїй бесѣдѣ въ 23 м. м., посля урядовихъ доходженій представляються яко чисто церковна справа. Гнилицка громада хотѣла перейти на православіе и то за порадою свого дѣдича, що все таки останеся неособоримо, урядово свердженю правдою мимо всѣхъ заперечень и того такъ вимінаючи уложеного а членомъ комісіи о. Кацалою публично опроверженого спростованія гр. Деля Скаля. И отъ заразъ внялися наші противники при помочи своихъ услужніихъ духовъ, щоби въ тої церковна справа въ Гниличкахъ, для того, що въ сусѣдній державѣ есть православна вѣра, за всяку цѣну зробити справу политичну и противудержавну, — они вязали сю спирають съ мнимыми пансловиціями агитаціями въ Галичинѣ, ба наїтъ съ постланьемъ въ Герцеговинѣ.

Супротивъ такихъ підозрѣвань, котрой цѣлою силою розширяється и удостоївся, нѣчого дивного, що прокураторія видѣлася при неволеною, ровглюнтись въ цѣлбѣ той справѣ и поставити въ судѣ внесеніе на вступнє сдѣлство.

Тымъ възкали наші противники дуже много, божи се було дуже легко указати, где треба шукати мнимыхъ зрадниковъ стану. И диво дивне, якъ тутъ все склалося разомъ. Ледво що отбулася домова ревізія у одного въ тепер увяненыхъ, якъ въ одній польской газетѣ появилася статя противъ него и противъ другихъ, нашимъ противникамъ не мимыхъ Русиновъ, и то ветуна статя съ формальнимъ обжалованьемъ. А єще дивнѣйше, що увянено власне тихъ, противъ которыхъ виступила польска праца.

Се есть коментаръ и вѣрне поясненіе выводовъ посла Гавзнера. Онъ має власну, що възвѣтъ вязавъ межи Гнилицкою справою а увяненными Русинами и то такъ ясно, якъ бѣльше годъ жадти.

Еще мушу якъ найрѣшительнѣйше застегналася противъ замѣту, будьтоби я въ моїй бесѣдѣ въ 23 с. м. нарушивъ достоинство и повагу стану австрійскихъ судіївъ. Коли бѣ пос. Гавзнеръ бувъ бѣльше холоднокровий, дній, думаю, бувъ бы не піднѣбъ сего замѣту противъ мене. Такъ я възрано заявивъ, що я споткій о долю увяненыхъ Русиновъ и що

слѣдчій судівъ суть честными особами. Я ужалася лише на ту безвѣтдину, підбурсючу ненависть и погорду противъ Русиновъ розвѣяючу наїстливість польской празы, я жалѣвъ надъ тымъ, що галицкій власти празы заховуються супротивъ того зовѣтъ пасивно.

Се, чого я обавляюся, есть зовѣтъ що иного. Я зовѣтъ пересвѣдченій, що судове слѣдство викаже наглядно, що межи Русинами нема противудержавныхъ тенденцій. Але до вироку треба єще якісь часъ чекати; а сей часъ невыясненого підозрѣння взызкається на то, щоби адміністраційними мѣрами, якъ розвѣяуванье товариствъ, домової ревізії и т. п. збіти въ дороги рускихъ патріотівъ въ ихъ честныхъ, лише до культурного розвою народа зверненыхъ стремленяхъ, бо остаточно не будуть они знати, где єсть границя межи пайльояльнѣйшимъ а нельояльнымъ дѣланьемъ.

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) Въ палатѣ пословъ ведесь вже черезъ колька засѣдань дебата надъ реформою виборовъ до ради державної. Що се за реформа, о тоймъ говорили мы докладно минувшого разу. Генеральна дебата розпочалася на 212-тому засѣданні, дні 17 марта. Передъ засѣданьемъ роздано посламъ статистичний виказъ, колька въ мѣстахъ після реформы прибуде виборцѣвъ такъ н. пр. въ Вѣдні прибуде около 13 000, въ Празѣ 5773, въ Бернѣ 2882, въ Грацу 4808, въ Тріестѣ 534, въ Краковѣ 893, а во Львовѣ зменяється о 254 (якъ се може статися, виказъ не поясняє). Справовдаваць бѣльшості комісіи, п. Цайтгамеръ забравъ голосъ и по короткій промовѣ виѣсъ, щоби палата приняла внесеніе бѣльшості за підставу дебати спеціальної. По нѣмъ забравъ голосъ дрѣ Гербстѣ, якъ справовдаваць меншості комісіи и въ довшій промовѣ критикувавъ звѣстій точки реформи виборочіи, внесеніе бѣльшості. Онъ и бесѣдники лѣвицѣ, промовлявши по нѣмъ, клали головно натискъ на то, що внесеніе Цайтгамера змѣнила конституцію, и спровадливо. Пос. Кронаветтеръ, котрого внесеніе о загальне голосованіе комісія откинула, забравъ голосъ и по довшій промовѣ зновъ виѣстъ бто слати цѣлу справу еще разъ до комісіи съ порученiemъ, щоби виціювали новий проектъ на підставѣ єго внесенія. — Дні 18 с. м. на 213 засѣданнію промовлявъ и гр. Таффе. Онъ пропоручивъ палатѣ внесеніе бѣльшості комісії за підставу до дискусії спеціальної перейшовши тежъ внесеніе точку за точкою. На засѣданні дні 20 марта прішло до голосованія. Внесеніе меншості откинуто бѣльшостю 17 голосами, а 60 голосами ухвалено перейти до дебати спеціальної надъ внесеніемъ бѣльшості, — за тымъ голосувала вся праца, и колька національна пословъ зъ позиції, такожъ рускій посли. Завтра розпочалася дебата спеціальної. — Два посли лѣвицѣ: бар. Претнѣсъ и гр. Вальтерескирхенъ зложили свои мандати посольські.

(Повстане въ Далмациї и Герцеговинѣ.) Урядовий рапортъ генерала Далена, коміданта въ Боснії зъ дні 16 марта. Дні 14 марти отдалъ повстанцѣвъ числай наль 100 людей, напавъ посторонокъ жандармерії въ стражниці Іозаръ підъ Чайницю (на границі Лакского округа). Противъ повстанцѣвъ виступило въ оборону стражницѣ військо 77 (самбурского) полку. Самбурскій полкъ має слѣдуючу страту: убити вояки: Иванъ Вожъ, Мойсеій Шифманъ, якъ Никола Грушакъ; легко раненій: Даманъ Гуркій и Антонъ Кручай. Решта посторонку прибула до Чайницї. Повстанцѣ заняли стражницю и спалили. Заразъ військо зъ Фочи въ Горади вышило противъ повстанцѣвъ, але повстанцѣ уткніли вже були въ околицѣ Целебица. Підполковникъ Пандуръ, котрый дні 15 марта рано прибувъ зъ Фочи до Чайницї заставивъ стражницю Іозаръ збурену. При той случайності патролъ австрійскій черезъ помилку стрѣливъ колька разбіти на патролу турецку, при чѣмъ одинъ турецкий воякъ бувъ легко раненій. Комідантъ кольми високазавъ по тому случаю свое сожаліннє Сулайманови паши; тое само повторилось въ дні 19 с. м. Отъ 11 с. м. до тепер не було въ Кризовій іншихъ стычокъ. Ту то тамъ блукують ще виравдѣ громадки повстанцѣвъ по таїнственныхъ закуткахъ горскихъ и нападають на посторонківъ, але коломни патролюючі виганяють ихъ зъ крѣвокъ. Військо укривилось вже тымчасово въ занятыхъ становищахъ. Въ Герцеговинѣ волочиться ще по краю меншості и бѣльшості громадки повстанцѣвъ, нападають на транспорти приватнихъ ливерантовъ и збурили на дорозь зъ Невесиня до Гацка. Отъ 18 с. м. Кризовій іншихъ стычокъ. Ту то тамъ блукують ще виравдѣ громадки повстанцѣвъ по таїнственныхъ закуткахъ горскихъ и нападають на посторонківъ, але скріплено меншості залоги на гостиціи въ Благай на Невесиня до Гацка. Отъ 18 с. м. Піхкоти надійшовъ рапортъ зъ 19 с. м. Поручникъ 11 полку піхкоти и коміданть жандармерії дозвѣдавши, що повстанцѣ забили єдць въ Дабрици виущуши зъ Врестанника на півночі въ Столаць противъ повстанцѣвъ, котрыхъ було до 250. Військо, хоча єго було незбривано меншості (26 вояківъ, 4 жандарми и 2 пандури) удалило на повстанцѣвъ и вищеро ихъ до Орезницї. Зъ сторони війська 1 воякъ згинувъ, а 1 бувъ раненій. Зъ повстанцѣвъ 2 убито, меншості і начальника Сутича, З тяжко, а многихъ легко ранено.

(Теперійша ситуація політична.) Богато письмо пишеть и говориться о евентуальній війнѣ Австрії съ Россією. Самі поважній часописи констатують, що спорніхъ точокъ межи Австрію и Россією єсть колька дуже важливихъ и що юридично одна сторона поступила собѣ въ глечомъ бѣльшості проти другої, то справдѣ могли бы прійті и до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферахъ. Австрія немовъ перечувала, що пріязнь сусідніхъ славянськихъ правителіствъ, сербського и чорногорського, буде єй дуже а дуже потрібна, божъ справдѣ нині, під часъ повстанцівъ Герцеговинѣ и Кризовії пріязнь таї божаєю до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферахъ. Австрія немовъ перечувала, що пріязнь сусідніхъ славянськихъ правителіствъ, сербського и чорногорського, буде єй дуже а дуже потрібна, божъ справдѣ нині, під часъ повстанцівъ Герцеговинѣ и Кризовії пріязнь таї божаєю до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферахъ. Австрія немовъ перечувала, що пріязнь сусідніхъ славянськихъ правителіствъ, сербського и чорногорського, буде єй дуже а дуже потрібна, божъ справдѣ нині, під часъ повстанцівъ Герцеговинѣ и Кризовії пріязнь таї божаєю до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферахъ. Австрія немовъ перечувала, що пріязнь сусідніхъ славянськихъ правителіствъ, сербського и чорногорського, буде єй дуже а дуже потрібна, божъ справдѣ нині, під часъ повстанцівъ Герцеговинѣ и Кризовії пріязнь таї божаєю до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферахъ. Австрія немовъ перечувала, що пріязнь сусідніхъ славянськихъ правителіствъ, сербського и чорногорського, буде єй дуже а дуже потрібна, божъ справдѣ нині, під часъ повстанцівъ Герцеговинѣ и Кризовії пріязнь таї божаєю до війни. Розуміється, що всѣ спори пытають відноситися до балканського питання. Австрія бажає собѣ мати переважаючій, рѣшаючій вільти на балканському півостровѣ, імено меншості балканськими Славянами, а Россія собѣ въ послідніхъ рокахъ дѣлає такъ стояло, що Австрія вищерла була має зовѣтъ виїзди въ Сербії и значно ослабила єго въ Чорногорѣ, — розуміється, не въ народѣ, а въ правителіственнихъ сферах

стий из Сербии и походы из Черногорь, а в
правительстве российском (Исполкомом) также не
могли быть разрешены. За этим же последовало про-
цессию, что коми национальные из Кро-
нштадтской членки: "Русь", "Маковская Влади-
мир", "Новая Венеция" и другие кругом вынуждены
против Австро-и из обороны покинувших из-
браний; за это в письмах бывши ген. Скобе-
лов. Але российское правительство не застрем-
лося к уничтожению бывших съ Австро-и, раз-
личных внутренних отношений германских
пограничных провинций в пользу троицы, испре-
готавливая организацию военных внутренних полков
и т. д. и т. д. и другое, и поэтому, что Россия не
хотела "поставить на нейтральность" Италию, а
вместе, чтобы из поганых бывших съ Австро-и
Италия не выплыла из обороной погаными.
Правительство не выпустило течера даже болгаро-и пер-
вогородка России с Францико, где требуя сущест-
вования, щада германской Фредлане скотобъ-
жатия из скота из России против Немеччи-
ни. Болгары этой предстоящему решубакам были
согласы, то в такомъ скоте можно было склонять го-
ворить. Наша сторона для того, что мы же
съ Австро-и людские отношения еще трезвуют,
то трезве за все часы пользование германского
и Германа, руководителя министерства
известия из Петербурга, в г. Баль-
тийскими Министром в стране Сербии пре-край
архивом Union Generale. Наша выборы будутъ
из мене с. р. Партии социал-демократии буде власно стра-
тети макиономъ выступать при новыхъ выборахъ.
Поне шо, министерство Пирозакова посыпало кончи-
девки короля Милана и правительство надеясь
что при новыхъ выборахъ удастъся выбрать на
место спортивного места 10 пословъ партии прав-
ительственны. Однакожа въ такъ же быть, что
нарѣдъ высажже оною дѣлѣю посыпахъ оппозиціи
и, а тѣмъ симѣнъ недобрѣк до твердѣлого
правительства въ его господарѣ, — а тогды уна-
хѣи твердѣло жилингерство. Чи имено Растиль
стабы на тогдѣ нового министерства, о тогдѣ
сумилюемся, бо сербскіи посы раликъ про-
тивъ въ Растиличи писчесъ актъ Пирозакова,
какъ не сумилюемся о тогдѣ, що нове министер-
ство будобъ некои неприхильне, въ болѣй мене
прихильне Австро-и, ако твердѣло. Тому то въ
то лице, що берлинската National-Zeitung таъ
ниче къ той странѣ: "Уладочъ министерства
правданіо Австро-и спорадиблыи нове небезпе-
ченчество изъ пытакъ въ особенности
изъ пытакъ Босніи и Герцеговины, якото ав-
стро-и дипломатъ посыпалъ на сербо-западнис-
тихъ сербскими и узакиющими злагоджесъ
странъ, котрѣ стоялое причинено наизородумъ,
запобичка дальніи наиздѣстваніи".

ЗАГРАНИЦЯ

стами Ген. Соболева добиться от царя взыскания земли пресечной бестии, а газеты российской, напутствием против Австро-Германии, спустившие ее подпись, так и военного тому и пристройке Кронштадта "жизнью" тоже боялся сойдти с столы и издавались "Гоголем", то Россия не отвратила взора от Австро-Германии. — Въ последнихъ съезжихъ вынуждено было въздыхать таинства, кѣда имѣть великое значение въ безопасности и построении мира, въ решеніи германского вопроса, а въ дальнѣйшемъ въ избраніи хѣза Австро-Германию въ Россію. И такъ посланники Австро-Германии, обобанюжь Угры, такъ же посланники приложили скопинкихъ пророкиній въ пользу австро-германской монархіи. Въ концѣ дѣлъ германо-австрійский амбасадоръ Австро-Германии въ Петербургѣ, гр. Шварценбергъ, вынужденъ былъ поклониться въ берлинѣ у мн. Бисмаркомъ, а мн. Бисмаркъ — какъ спущу газоты, мало вѣрятъся изъ твоего думкаю. Розумѣйтъ, что скопинки скопинныхъ краѣнъ до Австро-Германии подобны передовскимъ земамъ Порты. Далѣтого то — какутъ — Австро-Германия находить таинства въ землю призыва отъ оружия. Но

Ройноческо съ пропесомъ Тригоянъ точился въ Петербургѣ процесъ двадцати соціалистовъ Польскіхъ въ Варшавѣ и окрестности. Обжалованій былъ по большей части студенты, але были также одинъ адвокатъ, одинъ юрійский судьи, одинъ инженеръ и одинъ кніжаръ. Розправа судова отбугасла при закрытыхъ дверехъ. Всѣ обжалованій былъ признанъ винными и засудженъ на Сибирь отъ 3 до 5 лѣтъ.

Сербія. Йде доносит телеграми віденським дипломатам, що наступній Славянський въ посльдніх часахъ, по колюхъ побудувъ австрійського вояска надъ повстанцами въ Кривонії і Герцеговині, будеють що разъ бльшъ агітациі противъ Австрії. Сербська газета "Независимъ" позбѣдилъ адресу до ген. Скобелєва зъ підписемъ 345 жителівъ сируга Крагуєвацького, въ котрій та адреса въясненіе бажаніе, щоби ідея Скобелєва скоро спомнилась. Въ Бѣлградѣ обговорюється для 18 с. м. баль касіональнъ въ користь повстанцівъ герцеговинськихъ, скоронинихъ въ Чорногорії. Більша агітація проявляється въ Болгарії. Въ одній зъ бльшихъ мѣстъ болгарськихъ провінцій въclamationю, въ котрій мѣжъ підписемъ оказано: "Жителі Дальмачії і Герцеговини, котрій накъ колись морально і матеріально допомагали въбитись зъ турецкою і турецкого варварського гніту, теперъ въ оружію у руць борються о свою незалежність. И мы будемъ взяти участъ въ вѣйнѣ, котру они ведуть, щоби здобути миъ свободу. Соти нашими обоняніемъ громадитись около хоругвей, потру оми розвинутія".

ТЕЛЕГРАМЫ и ПИСЬМА

попадъ до Ліховъ на вечерьъ изъ пакетъ
записъ скрипти Тараса Шевченко.

1

Легко читало книгу, отъ коли
по изученью нашей добы занятое болоний
академиком Бобари; в однакъ оттомонѣ
изъмѣнъ полемическихъ Сего струнъ еще въ пры-
тии.

— и другое еще в жизни
был усердных писателей — не перескочить, быть
всегда рука, рука писателя не чувствует. Бы-
ло бы. Его зумка — пальто из наст. огни, до-
бре теплое, приятно, теплее? Его зумка, его паль-
то каштаново-гаджено-шоколадное, ему подходит не
хорошо. Всегда Генка наряд, га гадко зове и
все зови от Баки разом кирдина славят свя-
тые Гала — склоняю, славя Тоби Тархес.
Далеко, заскакиваю к приходу своей народки, славя
Тоби, пока позади, покидая жертву та поспыхает
все. Абсолютно не правды в этом. Славя Тоби, я
не боюсь никого.

— Извините, я не могу отвечать на эти вопросы! — Папаша поклонился и удалился.

министріа Міністерства в отраді Сербія про крах
правління Union Générale. Нові вибори будуть проводитися
якщо в. р. Партия соціалістів буде власне отра-
твою членів агатизує під час нових виборах.
Понішо, міністерство Протектора постійно номі-
нує дільниці Міністра та правительства надіслані
чи при нових виборах удасться обратити на
їх засновників членів 10 послідовників прав-
ительством. Однакож в такі може бути, що
наділ виїзжати єдині дільниці послідовників опозиції
їх, а також саміх наділів до теперішнього
правительства в їх головадарі, — а тоді уча-
сів теперішнього міністерства. Чи жине Растиль
стабілізації на чолі нового міністерства, о той
сумнівно, бо сербські послідовники про-
тивні в Растильїві підмініть акт Нічорадзона,
якщо не сумніваються що той, що нове міністер-
ство буде, певно, австрійське, в більш менше
прихильне Австрої, як теперішнє. Тому що в
не дивно, що берлінська National-Zeitung така
нічне в той сприят: «Уладає міністерства
підмінії Австрої споряджали нове небезпе-
ччество від пыткою відходів в їх особистості
їх пыткою Боснії та Герцеговини, якого за-
стійкої дипломатії повинна на серію замінитися
дільниці сербськими в узбережчу залагоджуваль-
ними співаками, котрія стались причиною напорозуміння,
запобігти дальнім насилствам».

Франція. Від французької палати послів прійшло звернення на порядок діловий один дуже важливий для фінансового міністерства справа, з питанням вибору комісії буджетових Палати фінансів фінансового міністра складу. Себ, суть суперечкою «демократичного представництва» відноситься належність до міністерства. Себ сьогодні належить парламенту до міністерства. Себ сьогодні належить вимкнути приватнихъ жільбниць на пільговій кіржаві від всіхъ тендерів предкладанихъ урядомъ правителствуєю жільбницями, від числа якихъ тодішній макар ще тепер, черезъ ретиницю, звернувъ правителствуєю 200 жільбниць французької гвардійськихъ, а зажадавъ за то, правителство обов'язується отступити що відмінно на 15 років відъ проекти побудування жільбниць на пільговій державі.

тавец, одинъ изъ судейскіхъ лѣтчикъ, живъ въ Казани.

— Допоможній вибори до Сокальської ради посвідчено
зъ селищної посадової письмової для Гусинівців ду-
же співально. Вибрані: а. Нестор Паскальевіч, а.
Ніколаї Роздільєвіч, а. Іоанн Ілліч ін. а. Іоанн
Гаврон, Семен Вапнук, дръ Володимир
Гриценко, Михаїло Худак, Денис Лози-
вік, Василь Войтович, Денис Іхубовець
Роман Дола.

— Ни поздней т. ч. „Сталин“ перед „Народными Демократами“ вынёс из его Ладыжинскую выступлению против народом. „Сталин“ наложил до конца штраф на нормальников, а вынёс красный внесёк от всей подгласки восемнадцати проектов, чтобы частной площади отступить место на квартале.

Выставка работ старинных, олицерских, токаренских, когодейских, бедареских и кишиневских отбывает этого року во Львові відкритій музей промисловості і буде відкрита від 5 до 17 грудня.

— Память ХХI-хъ разъяснѣнъ смерти Тараса Шевченко обходили Українцѣ, проживавшіе въ Петербургѣ, члены народнаго театра.

музичніко-вокальним» четвертю въ салъ Зи-
мовского гостиницѣ. Программа четверти складалась
въключительно изъ малорусскихъ композицій граммо-
фонного оркестра, співанихъ сольно и хоромъ. Найбліж-
шии отончаніи композиціи Лысенка. Хоръ бы-
лъ співавъ: „Ой на градахъ Залорожій”, „Ой я
бить та козакъ” (изъ Лысенковскаго зборника на-
родныхъ пѣсень); молодой співакъ, изъ Шепу-
тенкіи, пріехавшій композицію Лысенку:
темота Шевченка: „Гетьманы, гетьманы” и въ-
стру народной пѣсни: „Богъ тебе, Олеся!». Вечеръ
бы загадѣ випалъ дуже хорошо.—Въ Харковѣ
отправлена буда въ день смерти Шевченка за-
покоянія памѧти изъ Мироносицкой церкви. Дорога
до церкви, находившися середъ логовъ
широкого саду, буда усыпанна сочесными галузями

— Перенесена урядникою. Министръ оправданъ вѣсти перенѣсъ на классное бажанье Ст. Вольскъ ажюнкта судъ изъ Заславной до Серету, а на съѣзде именованъ ажюнктомъ асъсультанта судьи Маринка Мастро.

— Шо чуваць у єс. Змартыхвстанці? Довбду
носі о токъ дуже много пікавого бті львівсько-
кореспондента до "Gazetы Krakowskiej" (ч.
вз 19 л. с. м.) "Перед вільною діловою — ци
доносуватель — бтвся у клагії Адамовії
Сапіжні перші загальні збори єврейсько-
руского інтернату ѿ. Змартыхвстанці
во Львові. 366бр у клагії Сапіжні склада-
переважно зъ "кобієв", бо ѿ 60 присутніхъ
объ будо 50 женищі, а лише 10 мужчинъ, въ
сключъ вже и ко. епископа-суф. Моравського
ко. Калинку, настоятеля Змартыхвстанції.
Калинка держав для книжні Адамовії и єх
товаришкъ а по при нихъ же и для 9 мужчинъ
бтчті о теперішній стаї руско-польськихъ
ношень въ Галичині и о стаї інтернату та
дбай зображеніхъ ма єго удержання. За спра-
вдані того вильживше, — стонти дальше въ
чесі, що мимо подомоги, яку маєть Змартых-
встанці въ заможнихъ и "влізвовихъ" (ура-
вныхъ) созерахъ польської суспільності, скла-
на інтернатъ збирати въ краю привнеси ді-
луже мало, бо загаломъ мало що бльше за
10.000 зр.; и колибъ по субвенції соймова (10.000
зр.), то інтернатъ націть не єднія существува-
а построено будинку не можебы бута и беся.
Субвенція и складки ужиті на здвигнені будин-
ків і закладі може тепер удержувати лише 14 учес-
тниківъ. Характеристичною речено — писне да-
кореспондентъ — єто тое, що до інтернату
Змартыхвстанції зголосилося бльше якъ 30
кандидатовъ; и опорожній лікарня на ро-
злідуючі есть ихъ по відмака и націть по ко-
наніці. Всі ухилені въ інтернатъ суть чисті
крови рускої и переважно сыни руски.

священниковъ (!!!), — се есть доказомъ, филиппка о. Качалы изъ соймѣ не знайла отъ мону у русскаго духовенства. Мы самы — привнесъ дальше кореспонденціи — не были зра приклонниками интэрнату, бо боялись, что Змартныхъ хстанцѣ не пойшли дорогою Езутовъ XVI и XVII вѣковъ и не раздражили бы больше Русиновъ, але генеръ бачимъ, что эти изъ походъ тащъ то спаситъ може поизнан

нать недалеко такъ, что спасдъ може противъ
свисту пропаганды позитивистко-московской,
и пирамиды тихъцемъ черезъ консисторъ лѣвѣ
скій а голова черезъ крыло. Малиновскій
гогъ и т. д. Въ отчтѣ о тепершнѣмъ ста-
польско-рускихъ бывшнѣхъ кс. Калининъ выразилъ
причины ненависти Русиандъ до Полякъ и
о чудо! — добѣгши до того замѣчанія, что та
сама Польша тѣй ненависти винна. Задѣбши
отже *зѣнѣніе* (то иѣбы: тыхъ 500 кобейтъ)

уже доказано (т. 10). Где же вспомнили
шансона Моравского до поправления błędów
przedków⁴. Наведені уступы дописа Gal, кт
ропонують нам вазород загадку, кто то
кто головно „протегъ“ Змартыхвостанції.
Протегут ихъ „задобно въ ѿѣтѣхъ писа-
ніи полікіе“ — протектории — не ма що въ
зати — дуже могучий въ сферѣ, възвишенній.
Дальше докладно, противъ кого то мають
ютія Змартыхвостанції? Противъ рускаго
господа и о. Малиновскаго. А напонецъ доказа-
ють о токъ сумній фактъ, що до интерва-
ллю помешено яко 90 пакетчиковъ, а въїхъ камъ
дана частъ спільнотъ рукахъ «спасениківъ! На-

— Зъ Козачинецъ. Пересыплю Вамъ познай текстъ денационального письма, въ котораго мы изъ дру-
гоъ «ОГГ Городовскъ» позвали только уступки до-
каючій мене. Но 1) генцъ, денациональную же
задачу мы должны: 2) Mikolaie Woleszynski, gr-
Administrator w Mikolajowie, który bedzie przed-

